

Με την Δωδεκανησιακή Σουίτα και λύρα η Κρατική Θεσσαλονίκης κατέκτησε το Άμβουργο!

Πηγή: ΕΣΤΙΑ

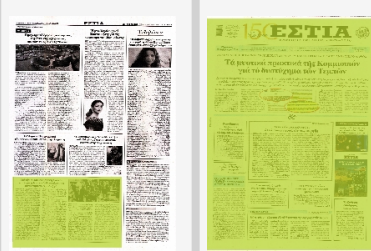
Σελ.: 7

Ημερομηνία έκδοσης: 27-02-2026

Αρθρογράφος:

Επιφάνεια 402.84 cm² Κυκλοφορία: 1080

Θέματα: ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ



Με την Δωδεκανησιακή Σουίτα και λύρα η Κρατική Θεσσαλονίκης κατέκτησε τό Άμβουργο!

Η ΚΡΑΤΙΚΗ Όρχηστρα Θεσσαλονίκης «κατέλαβε» τό Άμβουργο άφού όρθιο τό άπαιτητικό γερμανικό κοινό χειροκροτούσε δυνατά καί επί πολύ, μέ ένθουσιασμό πού δέν συνηθίζει, τήν εμφάνισή της στήν Μεγάλη Αίθουσα τής Φιλαρμονικής του Έλβα, στό Άμβουργο. Ήταν ή πρώτη παρουσία ελληνικής όρχηστρας στόν ναό τής μουσικής, πού κατέκτησε, μέ 2.100 άκροατές σέ υπερπλήρη αίθουσα νά επιβραβεύουν τό σχήμα, μέ μορφή χειροκροτήματος όπου τά μέλη καθημένου κοινού έγείρονται ένφ έπιδοκιμάζουν, όπως συμβαίνει μόνον μετά από έξαιρετικές παραστάσεις μέ ιδιαίτερες μεγάλη άναγνώριση καί άποδοχή. Ή συναυλία τής ΚΟΘ άπετέλεσε μία από τίς κορυφαίες στιγμές τής 67ετούς πορείας τής Κρατικής Όρχηστρας Θεσσαλονίκης υπερέβη τά όρια μίας άκόμη διεθνούς εμφάνισης, καταγραφομένη ως ιστορικό όρόσημο έναντί ενός κοινού πού φημίζεται γιά τήν αύστηρότητα καί τήν φειδώ στήν έπίδειξη ένθουσιασμού. Ή συναυλία στό Άμβουργο δέν έπεβραβίασε άπλώς τό ύψηλό καλ-

λιτεχνικό επίπεδο του σχήματος, αλλά έσφράγισε τήν δυναμική διεθνή του πορεία, πού τά τελευταία έτη άποκτά μέ τρόπο πιστοποιημένο σταθερά, σέ όλο καί μεγαλύτερο εύρος καί βάθος.

Όπως εδήλωσε ό καλλιτεχνικός διευθυντής τής ΚΟΘ κ. Σίμος Παπάνας, «είναι όρόσημο γιά τήν ιστορία των ελληνικών όρχηστρών. Πρόκειται γιά μία από τίς κορυφαίες σκηνές του κόσμου. Καί δέν είναι άπλώς ότι παίξαμε έδώ, αλλά ότι γεμίσαμε τήν αίθουσα καί κερδίσαμε τό standing ovation (σ.σ. χειροκρότημα έγειρομένων άκροατών). Όλο αυτό είναι ένδεικτικό μίας συνεχούς πορείας, μίας όρχηστρας πού μπορεί νά σταθει έπάξια σέ όποιαδήποτε σκηνή του πλανήτη». Ήταν ή φυσική συνέχεια τής περυσινής ιστορικής συναυλίας στήν Χρυσή Αίθουσα του Μουσικού Συλλόγου τής Βιέννης. Έκεί, ένας Γερμανός παραγωγός ένδιεφέρθη νά «μεταφέρει» τό ίδιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα στό Μέγαρο Μουσικής τής Φιλαρμονικής του Έλβα.

Όπως έπεςήμανε ό κ. Παπάνας, «άν δέν ύπάρχει έγγενής άξία



στούς μουσικούς, γιατί ή όρχηστρα είναι οί μουσικοί της, δέν γίνεται τίποτα. Μπορεί νά κλείσεις μία συναυλία, αλλά μετά δέν θά σέ ξανακαλέσουν».

Τό πρόγραμμα τής βραδιάς άνέδειξε μέ τόν πιό εύστοχο τρόπο τήν διπλή καλλιτεχνική ταυτότητα τής ΚΟΘ, τήν έξωστρέφεια καί τήν άνάδειξη του ελληνικού πολιτισμού, σέ ίσότιμο διάλογο μέ τό διεθνές συμφωνικό ρεπερτόριο. Ή συναυλία άνοιξε μέ τήν γεμάτη Έλλάδα «Δωδεκανησιακή Σουίτα άρ. 1» του Γιάννη Κωνσταντινίδη, μεταφέροντας άρωμα Μεσογείου στόν εύρωπαϊκό βορρά. «Ό Κωνσταντινίδης είναι ένα άριστούργημα του ελληνικού ρεπερτορίου, πού πιθανώς δέν είναι τόσο γνωστό στό γερμανικό κοινό. Ρόλος μας είναι ή έξαγωγή του ελληνικού

πολιτισμού», υπεγράμμισε ό καλλιτεχνικός διευθυντής, προσθέτοντας πώς ή Έλλάς διαθέτει έναν άνεκτίμητο θησαυρό σύγχρονου μουσικής δημιουργίας, ό όποίος παραμένει σέ μεγάλο βαθμό άνεξερεύνητος από τό διεθνές κοινό.

Μετά τό διάλειμμα, τό κοινό ήρθε σέ έπαφή μέ έναν ήχο άρχέγονο καί ταυτοχρόνως σύγχρονο, τήν άρχαία ελληνική λύρα. Ό δρ. Νίκος Ξανθούλης, πρίν τήν έκτέλεση τής «Μπαλάντας τής Έφέςου» του Φαζέλ Σάι - έργου πού έγράφη κατόπιν παραγγελίας τής ΚΟΘ-, όμίλησε γιά τό όργανο, τήν ιστορία καί τίς τεχνικές του δυνατότητες, δημιουργώντας μία σπα-νια, σχεδόν μυσταγωγική άτμόσφαιρα. Τό πρόγραμμα ολοκληρώθη μέ τήν έκρηκτική «Ενάτη» του Σοστακόβιτς.